

שותף פעיל, כך או אחרת, לפעילותו של האיגוד, נכון לפעילות זאת? האם הוא מעוניין בה? ועוד: האם האיגוד הציג בפניו את המשימות הרלוונטיות? האם יש לאיגוד שותפים נאמנים בקרב הסופרים בשפות השונות שכותבים בארץ? ועוד כהנה וכהנה שאלות ותהיות.

כמי ש"אשם" במידה רבה בעצם קיומו של האיגוד, אני מרשה לעצמי להעלות נושא אחד, הנראה לי חשוב:

השותף הפוטנציאלי למאבקו של האיגוד יכולה להיות אגודת הסופרים, שבגלל כלליותה מצד אחד, וחד-לשוניותה מהצד השני, אינה מסוגלת לעסוק בנושאים בהם עוסק ה"איגוד", אבל כמי שאמורה לייצג סופרים, היא חייבת להיות מעוניינת בהשגת המטרות שהעמיד לעצמו האיגוד, כי כולן נוגעות לפעילותו המקצועית, החברתית והציבורית-כללית של הסופר באשר הוא, ללא הבדל לשון כתיבה, לאום, דת, מין וגזע. "האגודה" עברה "מטאמורפוז" מסוימת בתקופה האחרונה, היא השתנתה... לכן אולי זה הזמן לנסות ולשלב ידיים לבמאבק משותף להשגת תנאים הכרחיים לטובת פעילותו המקצועית של הסופר.

את "לפי שעה" הקודם, סיימתי בדברי תודה לעשרות קוראים, שוחרי ספרות ותרבות עברית בארץ, ביניהם מבכירי הסופרים בארץ, אנשי ספרות, ידידים, קוראים בלתי מוכרים לי אישית, וגם אנשי תרבות שחיים בחו"ל. כל אלה מצאו לנכון לתמוך ב'עתון 77'. מצוקותיו הכספיות של ה'עתון' הניעו תמיכה ציבורית, ורבים נרתמו לעזרה כספית ו/או אחרת כדי לאפשר את הופעתו הסדירה של הירחון. בירכתי המדור הזה אנו מפרסמים רשימת תורמים, שאפשרו לנו להמשיך ולפעול וגם נתנו ביטוי לקיומו הריאלי, הממשי, המשפיע והנחוץ של הירחון שלנו.

לצערי, עד כה נראה כי הממסד הממשלתי, שאמור היה לתמוך במוסדות כמו 'עתון 77', אינו רואה בהענקת אפשרות ממשית לפעול בתחום הספרות חובה בסיסית, שאם לא כן, לא היה מקצץ שנה אחר שנה בתקציבו ובכך מותיר תלוי על חוט השערה התקציבית. משרד התרבות איננו מבין, כנראה, את תפקידו של כתב-עת לספרות, את הצרכים האמיתיים של ציבור קוראי ושוחרי הספרות. אני חוזר ומביע - בשם מערכת 'עתון 77' ובשם קוראיו הנאמנים - הערכה ותודה מקרב לב לתורמים החדשים, ששמותיהם מופיעים בהמשך; אנו אסירי תודה גם לאותם מנויים ותיקים, בארץ ובחו"ל, שממשיכים לתמוך בנו בנאמנות. להתראות בגיליון הבא. ושוב תודה על התמיכה והאמון!

תודות לתורמים והמסייעים ל'עתון 77', רשימה מס' 2	
עודד גיורי	חיים אורון
מקסים גילן	מיכל אורן קושניר
יהודית ופנחס גנוסר	מירון איזקסון
יעל הלוי-וויז	רויה אילני
דניאל וויז	אנדד אלדן
רפי וייכרט	נורית אלטוביה
ברוך יוספברג	רות אלפרן בן-דוד
צבי כנר	לורי אלרואי
רונה נחום	נסים אסקין-אשכנזי
עודד פלד	טלי בילר
אביבית רוח	הלל ברזל
יעקב-שי שביט	חנוך ברטוב

תודות גם למנויים הוותיקים, בארץ ובחו"ל, הממשיכים עימנו גם בימים קשים אלה.

מיד עם תום מלחמת ששת הימים, הבינו לא מעטים, שישראל לא לנצח תשב בשטחים שנכבשו במלחמה - שהיתה שנויה במחלוקת כבר מראשיתה. הם הבינו שלתהליכים יש חוקי התפתחות דיאלקטיים; א' לא מקדים את ב' וג' לא את ד'... ולא, הם לא ידעו לומר איך זה יקרה ומי יהיו ה"כלים" המרכזיים על לוח השחמט, משני צדי הלוח, כמוכן. אבל הם ידעו, שהפתרון יהיה בנוסחה "שתי מדינות לשני עמים - ישראל ופלסטין...". הסיסמה הזו חדרה לרחוב הישראלי והפלסטיני כבר בסמוך לסיום מלחמת 67'. ברור לכל, אך לא מוזק להזכיר, ש"מלחמת ששת הימים" היתה הקטליזטור לתהליך הבשלת המודעות בקרב שני העמים, שהפתרון לסכסוך שביניהם ייכון כאשר גם העם הפלסטיני יזכה למדינה משלו.

אבל גם אלה שאימצו ראשונים את הסיסמה הזאת, לא העלו בדעתם, שדווקא אריק שרון יהיה ראש הממשלה שיאיל ליטול את הלפיד שנשמש מידי חסרות החיים של יצחק רבין.

אני מודע לכך ששום דבר מהותי עדיין לא קרה בפועל. בשטח מצויים עדיין מאות התנחלויות ומאחזים, ומכיוונים שונים כבר נשמעות "קריאות קרב" של הימין הקיצוני. פה ושם כבר נשמעים איומים. אין ספק, שבפינות אפלות בשטחים הכבושים כבר החלה פעילות מסכלת נגד תהליך השלום, המגלה סימני התאוששות, ושהפעם מוליך אותו (גם אם מי שמוליך אותו איננו אלא ג'ורג' וו. בוש), לפי שעה, אריק שרון, הוא ולא אחר.

בפתח הגיליון הזה אנו מפרסמים מחזור שירים מאת אברהם סוצקבר: "שירים מתוך יומן" מתורגמים מידי. הקורא את 'עתון 77' בהתמדה, נתקל לא פעם בשיריו של סוצקבר ויודע להעריך. הפעם אנו מצטרפים לכל אוהבי ומעריכי משורר גדול זה ומברכים אותו, יחד עם כל העולם היידי שקיים ונושם עדיין, לרגל יום הולדתו ה-90.

סוצקבר אינו רק גדול המשוררים הכותבים יידיש; אני מרשה לעצמי להעריך בביטחון, שהוא נמנה עם גדולי השירה העולמית. מעט משוררים שאני מכיר מסוגלים להפגין כמוהו - גם עומק מחשבה, וגם צירופים לשוניים חד פעמיים, מבריקים, כפי שרק צירוף לשוני חד-פעמי מסוגל להבריק.

סוצקבר נולד בוויילנה, ב-1913. בשיתוף עם יוצרים נוספים הקים את קבוצת המשוררים הצעירים "יונג ווילנע" (וילנה הצעירה), אשר הפכה לאוונגארד של תרבות היידיש בכלל וספרות היידיש בפרט. בשנים 1941-1943 היו הוא ורעייתו בגטו וילנה. סוצקבר היה חבר פעיל בהתארגנות המחתרת היהודית בגטו, לצדו של חברו הטוב, אבא קובנר. ב-1943 עברו חלק ניכר מחברי המחתרת ליצרות שבסביבה ומשם ניהלו פעילות פרטיזנית ענפה.

במאוס 1944, הוטס סוצקבר, יחד עם רעייתו, במטוס שנשלח ישירות ממוסקווא, על פי המלצתו של הסופר היהודי-רוסי, איליה ארנבורג. ב-1946, העיד בפני בית הדין הבינלאומי לפשעי מלחמה בנירנברג. ב-1947 הגיע סוצקבר בדרך בלתי לגלית לישראל. כאן הקים את כתב העת הראוי לכל שבה, בלשון יידיש 'די גאלדענע קייט', (שלשלת הזהב). אלה הם לא יותר מנתונים כרונולוגיים הלקוחים מהביוגרפיה הרשמית שלו. תרומתו האדירה של סוצקבר לתרבות ולספרות היידיש היא כה עצומה, שאין ביכולתנו, עדיין, להעריכה. מערכת 'עתון 77' מצטרפת לכל שוחרי התרבות היהודית בכלל והספרות היידיש בפרט ומברכת את המשורר והידיד ביום הולדתו ומאחלת לו שנים רבות של בריאות ויצירה.

"איגוד כללי של סופרים בישראל", בקיצור: 'האיגוד', הולך, כך שמעתי, לקראת אספה כללית, מעין ועידת ביניים, על מנת לבחון מחדש את דרך פעילותו, לבחון את מטרותיו, ולהעמיד במבחן את עצם נחיצותו. ראשית, נכון החליט ועד האיגוד. כל גוף חייב מדי פעם לבחון את עצם זכות קיומו מבחינה ציבורית. שנית, יש להביט מסביב ולבחון: האם המטרות שלמען הוקם הגוף עדיין רלוונטיות? האם כלל הציבור הפוטנציאלי, שאמור היה להיות